

og Nattogene, som de private Baner her i Landet i Reglen ikke have. Alene disse to Momenter kunne gøre, at Udgifterne blive forholdsvis højere for Statsbanerne end for de private Baner. Men Forskellen er dog paa Udgiftssiden saa stor, at det ikke er nogen tilstrækkelig Forklaring. Der er for øvrigt en ikke uinteressant Oplysning; som allerede i 1891—92 forelaa for Rigsdagen, den gaar i samme Retning. Da havde man nemlig Erfaring for, hvad Virkningen havde været af, at de sjællandske Jærnbaner gik over til Statsdrift, og man havde i 1892 tillige Erfaring for, hvad Virkningen havde været af, at de to Afdelinger, den sjællandske og den jydskfynske, bleve slaæede sammen. Det er ikke uinteressant at gøre opmærksom derpaa, fordi det ogsaa heraf fremgaar, at Statsbanedriften af en eller anden Grund altid bliver dyrere, maaske af de Grunde, jeg nu sidst nævnde, skønt de ikke ere tilstrækkelige til at forklare alt. Der er det mærkelige, at i Femaaret, efter at de sjællandske Baner vare overtagne af Statsbanerne, steg Gennemsnitsindtægten pr. Mil med 14,624 Kr., men Udgiften steg med 22,252 Kr., hvorfor Overskuddet formindskedes med 7,628 Kr. pr. Mil. Og efter Foreningen af de to Statsbaneafdelinger i 1885 skulde man jo tro — og det var ogsaa Motiveringen derfor — at ved den fælles Administration i Kjøbenhavn vilde alt blive billigere. Men det kom anderledes. Det følgende Femaar steg Indtægten paa det hele Jærnbaneet med gennemsnitlig 3,390 Kr. pr. Mil, men Udgiften steg med 12,817 Kr. pr. Mil, og Resultatet af den forenede Drift var altsaa, at Overskuddet blev formindsket med 9,427 Kr. pr. Mil. Det ligger officielt for; jeg har det kun fra den Betænkning, Folkettinget afgav i 1891, men jeg antager, Sagen er rigtig.

Altsaa den finansielle Betragtning kunne vi ikke komme til Bunds i; det er umuligt for os at sige, hvor der kan spares, hvad der kan spares, og hvor meget der kan spares, det formaa vi ikke at gøre, det kan kun blive Resultatet af en sagkyndig og i Detailler gaaende Undersøgelse. Og en saadan Undersøgelse er ogsaa af den Grund nødvendig, at, selv om der paa enkelte Punkter, saaledes som vi have antydnet i Betænkningen, mulig i Maskinværkstederne er noget rigeligt med Folk, og selv om man vil forsøge der at foretage nogen Reduktion, udsætter man sig for at bringe Forstyrrelse ind i den hele Organisation, og det gaar jo ikke an. Organisationen er et

saa organisk sammenhængende Hele, at man ikke kan ændre kun paa et enkelt Punkt uden derved at bringe Forstyrrelse; det maa være en samlet, indgaaende og sagkyndig Undersøgelse, som maa finde Sted, saa at man kan komme til Erkendelse af, hvorledes Forholdet er. Det forekommer mig, at ikke blot Rigsdagen maa ønske at faa en saadan sagkyndig Dom, men at ogsaa selve Jærnbanedriften maa være interesseret i og ønske en slig. Thi hvis Resultatet af den sagkyndige Undersøgelse virkelig bliver det, at der ikke er væsentligt at sige paa det nuværende, er det jo udmærket, saa maa Statsbanedriften være vel tjent dermed. Kommer man derimod til en modsat Anskuelse, er det selvfølgelig, at en saa vigtig Institution bør ordnes paa en Maade, som fra virkelig sagkyndig Side erkendes for at være bedre end den nuværende. — Med disse Bemærkninger er det altsaa, at jeg paa det samlede Udvalgs Vegne tillader mig at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 12, som gaar ud paa, at Loven skal revideres paa den Aar 1900 sammentrædende ordentlige Rigsdag, og at der til den Tid skal foreligge en Betænkning til Regering og Rigsdag fra en sagkyndig Kommission. Jeg bemærker, at dette Ændringsforslags Vedtagelse har Udvalget anset for at være en Betingelse for, at det overhovedet for Tiden kunde indlade sig paa det foreliggende Lovforslag eller anbefale Tinget at gaa til dets Drøftelse. Det er altsaa kun under Forudsætning af, at dette Ændringsforslag vedtages, — og jeg har et godt Haab om, at det vil blive vedtaget, da det samlede Udvalg er enigt derom —, at man er gaaet til en nærmere Drøftelse af Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Skulde Ændringsforslaget mod Forventning ikke blive vedtaget, maa jeg paa Udvalgets Vegne forbeholde mig, at Udvalget tager Sagen under nærmere Overvejelse til 3dje Behandling. Thi det er kun under Forudsætning af, at Ændringsforslag Nr. 12 vedtages, at de forskellige Ændringer og Tiltrædelser fra Udvalgets Side have fundet Sted. — Med dette Forbehold skal jeg sige, at Grunden til, at man altsaa har ment det rigtigt at gaa til en Overvejelse af adskillige Enkeltheder i Lovforslaget, var, at dette indeholdt adskillige Bestemmelser til Gunst for de lavere lønnede Funktionærer ved Jærnbanen, Bestemmelser, som vi fandt, at Administrationen satte Pris paa, og som Udvalget finder velbegrundede, det er mindre betydende Lønningsforbedringer og tillige en Forbedring af Pensionerne, navnlig for